

Много книги тя снѣла отъ библиотеката, а картини въ тѣхъ все не намѣрила.

— Нито една съ картини!—извикала тя найсетнѣ, ядосано. И защо му сж толкова книги?—казала тя тогава, като не намѣрила картини.

Сега Мара весело се разсмѣ.

— Ахъ, колко съмъ била глупава! — тя нѣколко пѣти това повторила въ сжщата вечеръ. Сега чакъ разбрахъ, защо сж толкова книги!

Мравунекъ.

Подъ горица, на полянка —

Рошева глогинка,

А до неѣ се издига

Мѣнинка могилка.

Кой е трупалъ хубавичко

Тазъ могилка драга?

Кой е тозъ, що идвалъ тука,

Тѣй прѣстѣта да слага?

Градинарь ли есенеска

Сѣме е заровилъ?

Или ѣ ловецѣтъ хитръ

Съ нѣкаква цѣль сторилъ? —

Нито градинарьтъ нѣвга

Сѣме е заровилъ;

Нито е ѣ пѣкъ ловецѣтъ

Съ нѣкаква цѣль сторилъ:

Тукъ сж мравки, животинки

Най трудолюбиви,

Що сж лѣтосъ кѣщата си

На-тѣй построили!

Житце, сѣмки за храница

Лѣтосъ сж събрали.